

De verbis defectiuis.

Dicit q̄ erosus posus carēt h̄b̄ a q̄b̄ defectiū p̄ro q̄ nota q̄ odi odisti odit h̄z sup̄nū nō v̄sitatū. s. osum. In osus a um. i. odiēs In erosus a um. i. valde odiēs: r̄ p̄struū cū actō: vt erosus bellū. i. odiēs bellū. peros⁹ a ū. i. p̄fecte odiēs. vñ Qui. Ille posus opes siluas r̄ rura colebat Itē eros⁹ r̄ pos⁹ possunt etiā dici nomina r̄ conſtrunt̄ cum actō per ſynecdochem. Ut dicit q̄ erosus r̄ perosus sunt participia carētia h̄b̄is v̄sitat̄is a quibus defectiū quia non dicimus perodi.

Nota

Dnatū sequere p̄ v̄ba frequētia lege

Calin ser
tū de h̄b̄
defectiuis
r̄ anoma
lis

In hoc sexto capitulo intendit autor determinare de h̄b̄is defectiuis r̄ anormalis. Et dicit q̄ debemus sequi donatū minorem per v̄ba frequētia lege. i. regularitate: quia si dicat: tu debes cōiungere verba regularia sicut donatus

minor docet: et ego dabo tibi doctrinam de verbis irregularibus.

Dic duc fac r̄ fer r̄ que componis ab illis

.i. facio sup. in cōpōne .i. regularitas famulā

Lum facit a vertit in i verbi regula seruit

Dicit q̄ ista verba dico duc o et fero sunt irregularia cū suis cōpositis in p̄ma voce imperatiui: q̄ debemus dicere dice duce et fere. Sed nō dicimus dic b̄ndic: duc reduc: fac b̄nfac: fer cōfer. In excipiūt cōposita a facio q̄ mutāt a in i i p̄positiōe: q̄ illa h̄nt ei in ipatio vt. p̄ficio p̄fice: perficio perfice inficio ifice Querit quare autor dicit q̄ in coniugatiōe regulariū verborū debem⁹ seq̄ donatū. Dōm q̄ id: q̄ in tota gr̄matica p̄ncipalit̄ debem⁹ suare donatū et p̄uiscianū. vñ. Gr̄matica donati teneas parit̄ p̄ficiant̄ Aut aliter sequeris mendatia debita vanis. **A**rguff. Alexander p̄cedit hic et ignotis: q̄ intendit hic determinare de verbis defectiuis r̄ anormalis h̄z nō diffinit q̄d sit defectiū r̄ q̄d sit anomalū: s̄ r̄. Dōm q̄ alexād̄ ē metricus s̄z meruisse gaudēt breuitate: s̄ etiā r̄ alexād̄. **Q**uerit: q̄d sit h̄b̄i irregularē. Dōm q̄ ē illud q̄ nō fuit idē p̄ncipiū in modis r̄ t̄p̄ib⁹: vt Sūes est. Aut q̄ nō seruat scationē voci p̄ueniētē: vt vapulo venio. Ex hoc patz q̄ duplex ē verbū irregularē s̄z h̄m vocē: volo vis vult: r̄ s̄m scationē: vt vapulo venio. Et sic patz q̄ regularitas verborū etiā p̄sistit in duobus: s̄z in voce et significatiōe. vñ. Normā verborum dat vox et scatū. Querit: q̄t sunt verba anomala siue irregularia Dōm q̄ q̄ttuor. vñ. Sum volo fero et edo sunt hec r̄ anomala credo. Querit q̄d ē verbū defectiū. Dōm q̄ ē illud q̄ deficit aliq̄b̄ t̄p̄orib⁹: vt salue aue vale r̄. de q̄b̄ postea patebit Querit q̄re ista verba s̄z dico et duco facio et fero nō h̄nt e in imperatiuo. Dōm q̄ p̄z operer coincidentia vocis cū nobis: q̄ fero h̄z fere in ḡto Etiam d̄: fere aduerbiū s̄z fero h̄z fer i imperatiuo et nō fere. Dica h̄z dice in ḡto: s̄ dico nō h̄z dice in imperatiuo: sed dic. Dux h̄z duce i abltō: s̄ duco nō h̄z duce in imperatiuo sed duc: s̄z ar h̄z face in abltō: s̄ facio nō h̄z face in imperatiuo sed fac. vñ. Fer fero: dic dico: facio fac: duc d̄s duco. Deficient hac e nā si fortasse tenerent. In h̄ius errare: et nomina sepe p̄taret. Sed ista ratio nō est sufficiens: q̄ eadem ratione non deberemus etiam dicere lege a lego: nec rege a re go: q̄ lex habet lege in abltō: r̄ rex rege. Ergo potius dicit q̄ causa ē voluntas gr̄maticorū. vñ. Sic volo sic iubeo sit p̄ ratione voluntas Itē antiqui textus nō faciūt mentiōē de hoc verbo fero et hoc ideo quia fero habet multo plures irregularitates quam in imperatiuo et ergo postea specialem facit mentiōem de eo ibi: Dat presens p̄nū

Querit

Arguit

Querit

De verbis defectiuis

omnia ista verba

Ambigo **compesco** **disco** **posco** **tremo** **glisco**,

ista verba

Lambo **vel** **lingo** **metuo** **timet** **virgo** **caluo**

ista verba

Linquo **vel** **fugo** **pauio** **fugio** **horreo** **scando**

ista verba

adiungam

Mando **vel** **scalpo** **cerno** **scabo** **consociabo**

sup. casibus

sup. vba adiungi

Accusatiuis **poscunt** **tamen** **hec** **sotia** **ari**

¶ Cū vbi rē. ¶ Dicit q̄ vba trāsītia p̄grue regētia se post actm̄ faciūt de se p̄cipia p̄teriti t̄pis vt bibit⁹ comestus S̄z vba neutralia absoluta nō po-
tentia regere actm̄ carēt p̄cipio p̄teriti t̄pis vt sto curro. ¶ Arguit. A ita
re d̄i status q̄d ē p̄cipiū p̄ti t̄pis: q̄a descendit a vbo sto: ⁊ terminat in tus.
¶ Dōm q̄ nō est participiū: s̄z nomē q̄rte declinationis sicut fruct⁹. Itē vba
neutralia trāsītia ⁊ neutralia absoluta d̄iūt duplicat. Primo q̄ vbi neu-
trale trāsītium regit actm̄ sine figura nō p̄portionabil̄ f̄cationis vt comedo
panē: bibo vinū. S̄z neutrale absolutū nō pot̄ regere actm̄ nisi p̄ figurā vt
albeo dētes: palleo faciē vl̄ regit actm̄ p̄portionabil̄ f̄cationis: vt curro
cursum: sto stationē: pugno pugnā. Secūdo d̄iūt i formādis p̄cipijs q̄ neu-
trale trāsītium format d̄ se p̄cipia p̄teriti t̄pis passiue f̄cationis vt comest⁹
bibit⁹. S̄z neutrale absolutū nō facit hoc q̄ nō d̄i dormit⁹ sup̄ ⁊ dormio nec
stat⁹ sup̄ ⁊ sto (p̄teritū vbi rē). Dicit q̄ ista verba in textu posita s̄z am-
bigō cōp̄esco posco rē. h̄nt p̄teritū vbi: s̄z nūq̄ vel raro h̄nt sup̄inū: d̄ carēt
participio p̄teriti t̄pis q̄ hoc formatur a sup̄ino ⁊ t̄n̄ p̄nt sociari siue p̄strui
cū actō. ¶ Ambigere ābegi in p̄tō sine sup̄ino. i. dubit̄ are. vñ⁹. Nos pl⁹ am-
bigim⁹ q̄to pl⁹ arte studem⁹. In d̄i ambiges gis vl̄ ambigo inis. i. dubiosa
locutio Ambiguus a um. i. dubi⁹ et cōp̄at cū hoc aduerbio magis. Itē am-
bigere. i. abducere. vñ d̄iā. Abducens ambigis: dubit̄ atq̄ q̄d ambigis esse
d̄iūt ambigo ambedo ⁊ ambio. vñ⁹. Ambio villas: ambedo carnes: ambio
go sensus. ¶ Cōp̄escere. i. refrenare. vñ⁹. Virtutē p̄mā puto cōp̄escere ling-
uā Disco posco tremo patēt s̄. A disco veit discus. i. scutella. vñ⁹. Nil ma-
net in disco dū carnes mādere disco ¶ Gliscere. i. cupe p̄t̄ s̄. Itē alexāder
p̄us dixit q̄ glisco caret p̄tō hoc intelligendū est fm̄ vsum et nō fm̄ artē q̄
sic h̄z glui in p̄tō et h̄z glui in sup̄ino vt s̄. Lambo linguo timco patēt supra
¶ Metuere. i. timere et h̄z metuī in p̄tō ⁊ caret sup̄io fm̄ vsum tamē fm̄ ar-
tē h̄z metuū vel metuītū. Inde metus us ui. i. timor. Urgerē. i. coartare et
stimulare p̄t̄ supra. Itē v̄ geo h̄z v̄si in p̄tō et v̄sum in sup̄ino. S̄z nec ei⁹
p̄t̄m̄ nec sup̄inū est: in frequenti v̄su. Itē d̄iūt caluo is ere et caluo as are:
vt p̄t̄ supra. Linquo etiā p̄t̄ supra. Sugere suri caret sup̄io scdm̄ vsum ha-
beret t̄n̄ succū scdm̄ artē et f̄cat pos lac trahere ex mām̄ill. vñ⁹. A nutrice
fugo: tecū puer vbera fugo. Pauco fugio ⁊ horreo patēt supra. Scā dē teu-
clymmē. Itē ascendere. i. sursum tēdere. Descendere. i. deorsuz tendē. In
ascensus us ui ⁊ descensus us ui. vñ⁹. Qui caret alis ⁊ sine scalis scādit in
altū nō admirēf̄ si descēsum paciat. ¶ Mādere mandare ⁊ mādo onis pa-
tent supra. Comandare id est simul mandare. Remandare. i. itex mandae
Itē inād: fm̄ artem potest habere sup̄inū. i. mansum vt dicit Catholico n
sp̄us non habeat fm̄ vsum. ¶ Scabere. i. gratare vel scalpere. Diferunt

Arguit:
Nota.

Ambigo.

Cōp̄esco.

Glisco.

Metuo

Urgeo.

Sugo

Scando.

Mando

Scabo.

Glosa notabilis.

tamen fm̄ quosdam. vñ. Est rationalis scalpo scaboz suis. Item. Scabo est prima breuis: sed scabi in p̄o est prima lōga. vñ. p̄sens pono scabir: dat p̄m̄ tibi scabit. Item a scabo venit scabies. teu. schetigkeryt. Inde sca biosus a um. i. plenus scabie. Itē a scalpo venit hoc scalpū vel hic scalpū p̄. i. cultellus ferreus quo corium notatur sine mundatur. Vel est celtet sine ferrum quo lapides aptantur. Inde scalpellum li diminutuum. teu. ein byel. ¶ Cerno patebit infra.

.i. de v̄bis neutralibus

.i. participij

Dices de neutris q̄ raro participantis

retinent

sup. v̄bis neutralibus

Seruant preterita: sed multis adde supina

sup. verba neutralia   p̄cipia futuri t̄pis

Dicq̄ fere cuncta per rus formare supina

excipias sup. v̄ba caruerunt.

Indetamen tollas ea que carere supinis

sup. verbi   verba neutralia. s. v̄ba   .i. nō habent.

Preteritū neutra dant hec: desuntq̄ supina

.i. silis causa   sup. v̄ba   .i. p̄cipio futuri t̄pis

In rus par ratio facit illa carere futuro

ista verba

Estuo sterco mico rudo strido strideo psallo

a condnisco hoc v̄bū   sup. verbis   affotiabis

Conquexi parco predictis annumerabis

sotia

sup. v̄ba

sup. iugatiōis

Ut docui iunge preter sex neutra secunde

sup. v̄ba   suāt   neutralia   ceo ceo reo leo reo leo

Sex retinet neutra pla no ca va pa doq̄ supina

(Dices de neutris) Dicit q̄ multa v̄ba neutralia h̄nt supina q̄ raro h̄nt participia p̄teriti t̄pis: vt sto h̄z statū: studio studitū: nō tñ d̄ status a um et studitus a um. Item notanter d̄: in textu (raro) quia repiunt quedam v̄ba neutralia absoluta nō potentia regere post se actiū q̄ tamen habent p̄cipiū p̄teriti tempis: vt sunt hec. vñ. Curfus anhelitus erratus vel v̄z gilatus. Sine laboratus regnatus sine quietus. Speratus placitus pas sus cassus titubatus. h̄j sunt participes sine verbis quos reperimus.

Arguit

(Arguit. Grecismus in his versibus videt strariari p̄scias. r. Alexan. qui dicit q̄ oia p̄cipia descendunt a verbis: quare male d̄ in his versibus q̄ repimus ista participia sine verbis. Ddm q̄ Puscianus r. Alexand. volunt q̄ h̄mōi p̄cipia formant a verbis neutralibus. Sed grecismus d̄ q̄ reperimus ea sine verbis passiuis a quibus solent talia p̄cipia regula riter formari. r. sic p̄cordāt. (Dicq̄ fere cūcta) Dicit q̄ verba neutralia q̄ si oia formāt de se p̄cipia futuri t̄pis in rus vt dormio dormitū dormitū dormiturus: sto statū statu staturus. Sz ista q̄ carēt supinis etiā carēt participijs futuri t̄pis i rus: qz participia i rus formant a supis deficiente: q̄ p̄cipio d̄icit r p̄cipiatū: r deficientē cā deficit r effect: vt stupeo egeovi

De verbis defectiuis

Stupeo es ere. i. mirari et terreri. teu. ver. videren Stupefact. i. stu. **Stupeo**.
 pidū vel timidū facere Stupo stupefacto is stupefact^o sum. i. esse vel fieri stu-
 pidū et corripitur stu. vñ. Nō stupeant stulto corda sepulta mero. Itē sti-
 po as are teu. stoppen. i. obturare. In stupa pe: 7 est illud qđ purgax ex li-
 no et canapo qđ faciliter incenditur qđ erit naues et alie res supant. Unde
 dicit stupe nomē et stupe verbum. vñ. Fle miser ac stupe cōbureris qđ stu-
 pe. Stupor ouis. i. admiratio. Stuporofus. i. admiratiuus **Uigeo** es ere. i.
 vigore habere et fort. esse et roborari. In vigor ouis. i. viuacitas virt^o 7 for-
 titudo. in vigorofus. i. vigore plen^o viuax et fortis. Item vigens vigētis. i.
 fortis et i vigore existēs: 7 vigeo ē pma breuis. vñ Andonienſis Doctrine
 p̄ est vsus: doctrina scholaris. Iteraſa perit cōtinuata viger. **Egeo** es
 ere. i. indigere teu. bedurffen. In egen^o a um. i. paup teu. arm. **Splēdeo**
 ea ere. i. fulgere teu. schynen. In splēdidus a um. i. lucidus teu. schynende
Nota qđ omnia verba splēdore ſcantia carēt supinis. vñ. Oia splēdore
 dicas caruere supinis Excipias vñ qđ dat tibi fulgeo fulsum (p̄teritū
 neutra) Dicit qđ ista ſba neutralia ſc3 estuo ſterno mico 7c. hñt p̄m ſbi
 vt estui ſtertui mico 7c. Sz carēt supinis: 7 p̄sequēs carēt p̄cipio futu-
 ri t̄pis in rus qz illud formatur ab vltimo supino. Item mico ſterto ſtrideo
 ſtrido p̄sallo conquinſco parco omnia ista supra expoſita ſunt. **Estuo** is
 ere habet estui in p̄o. i. cupe. Sed estuo as are. i. viere in se feruere bullire
 et calere. vñ differētia. Estuo ſit cupio ſil estuo d̄ v̄o. Ab estuo as are ve-
 nit estuariū r̄j teu. badsub. Itē estuo as are. i. per ymbriā in estate deſcere
 et refrigeriū q̄rere In estualis teu. ſummerlich (Ut docui iunge) **Hic** di-
 cit qđ adinngere debemus p̄dictis verbis verba neutralia ſc3e p̄iungatiōis
 qđ omnia carēt supio et per p̄sequēs carēt p̄cipio futuri tēporis i rus p̄ter
 ſex qđ ſyllabaliſ ponunt in textu vt docuit text^o ibi (pauca ſupinātur que
 ſunt placeo noceo 7c. **Arguit**. Alexander ē hic ſuperſtu^o qz ſufficiēter de
 terminant de verbis neutralibus ſc3e p̄iungatiōis: ergo ſuperſtue de eis h̄
 determinat. Dōm qđ alexander exiſtens inſtructor iuuenum hoc ideo facit
 vt magis declararet regulā prius poſitam ſc3 (Dicos fere cuncta 7c.)
 ista verba

Audeo cū soleo fio quoqz gaudeo fido. **De verbis**
 o clerice sup. verba (do neutropa
Quiqz puer nūero neutropassiuā tibi **ſiuis.**
 cū illo verbo. f. verbis affotiabis

Prandeo cū mereo predictis annumerabis

Dicit qđ ista q̄ngz ſba hic in textu poſita. f. Audeo soleo 7c. dicunt neu-
 tropassiuā. Deinde dicit qđ prādeo 7 mereo adiungunt p̄dictis verbis. 7 di-
 cunt ideo neutropassiuā: qz sub voce neutrali hñt p̄teritum verbi passiuī
 vt audeo ausus sum: gaudeo gauisus sum f. ſba

Exulo vapulo venio fio quattuor ista

i. ſcatum i. ſbi habent sup. neutralis

Sensum passiuī sub voce gerunt aliena

Dicit qđ ista quattuor ſba in textu poſita dicunt neutropassiuā: qz sub
 voce neutrali habent ſignificationem verbi passiuī.
 ista verba

Largior expior veneror moror osculoz hortor

s ij

De verbis
 cōmuni^o

Glosa notabilis

ista verba

sup. verba

o clerice

Triminor amplector tibi sint communia lector

hoc verbum adiungere

Et bene si numeres interpretor addere debes

Dicit q̄ ista nouē h̄ba i tex. posita. s. largior expior rē. dicunt̄ kōmunia.
i. quattuor

ista verba

Bis duo sunt odi noui cepi meminiq̄

sup. h̄ba seruant significatū sup. tpis sup. tpis

Que retinent sensum presentis preteritiq̄

sup. tpa sup. tpibus scatum geminabūt

Que formātur ab his parit̄ sensum duplica būt

in futuro impatini in ptō pfecto indicatini in tri numero

Datq̄ mementore memini dedit ante memēto

Dicit q̄ ista q̄tuo: h̄ba. s. odi noui cepi r̄ memini sub voce p̄ti habent du-
plex scatū. s. p̄tis r̄ p̄ti vt odi. i. odio v̄l odium Et s̄itr etiā tpa q̄ formā ab
istis h̄nt duplex scatū vt odissēm. i. odire v̄l odissēm Et hoc h̄bz memini
h̄z memēto in sc̄da p̄sona singulari nūeri futuri tpis ipatui mōi: r̄ memēto
te i sc̄da p̄sona plis nūeri (Audeo cū soleo) ¶ Arguit p̄ta sunt h̄ba neutro
passiua q̄ iste ter. ē diminut̄ vt ceno cenat̄ sum r̄c. Wdm q̄ talia h̄ba non
sūt pure neutropassiua q̄ etiā h̄nt p̄tā h̄bz actiuoz vt ceno cenauī. Ubi
nota q̄ q̄dā ter. h̄nt hūc h̄sū (Prædeo cū mereo) Sz nō est posit̄ ab auto
re q̄ illa duo h̄ba ex q̄ etiā h̄nt p̄tā h̄ba neutral̄ nō sūt pure neutropassia
q̄ rep̄t̄ p̄tā r̄ merui i ptō a prædeo r̄ mereo talia h̄o h̄ba m̄tro p̄tā iuent̄
unt̄ vt ceno cenauī v̄l cenat̄ sū r̄ suēo cū suis p̄posit̄s vt suēo suēui v̄l suet̄
suz: p̄sueo p̄sueui v̄l p̄suet̄ sū Etiā q̄sco q̄em v̄l q̄er̄ sum: iuro iurauī v̄l iu-
rat̄ suz: cepio v̄l cepi defectiuū h̄z cepi v̄l capt̄ sū in ptō t̄n maḡ sub vno
ptō q̄ sub alio vtunt̄. Sepī em̄ d̄i mereo merit̄ suz i ptō q̄ merui. Et etiā
plurēs d̄i turbauī q̄ turbat̄ sū v̄l iurat̄ sū r̄c. ¶ Audeo es ere ausus suz
teu kuen syn. Audio is ere ten. hoeren. i. auribus percipere vide supra Ab
audio d̄i aud ar. i. animofus teu. kuen. In audacia. In etiam audacter seu
audacter p̄ syn copā q̄d cōius d̄i teu. kuenlich. In audact̄ et audacissime

Arguit

Nota.

Audeo

Soleo

Fio

Gaudeo.

Fido

¶ Soleo solū sum teu. geyvonlich syn oder p̄fegē. i. assuet̄ frequens assue-
du v̄l iurat̄ esse. v̄n. Nō leuiter linq̄ q̄d facere soleo. Itē soleo cū suis p̄po-
sitis corripit̄ h̄ac syllabā so. Sz sol solis p̄ducit. v̄n. Qui rē posse soles dic
solē gignere soles. ¶ Fio fis fact̄ sū. i. icipe esse. Itē fio capit̄ multipl̄ p̄ti-
mo d̄i esse passiuū a facio vt s̄. Secdo ē h̄pū neutropassiui: q̄ sub voce neu-
trali h̄z p̄tā h̄bi passiuī. Tertio ē h̄bū neutropassiui: q̄ s̄b voce neutrali
scat passiuē. Itē d̄nt v̄io as are. i. ābulare et fio: v̄n. Multū q̄n v̄io meri
to seffus cito fio. ¶ Gaudeo gausus sū. i. letari vt p̄z s̄. Cōgandē. i. sit gau-
dē v̄l parit̄ letari. Itē gaudeo fm regulā p̄ficiant̄ h̄z gausium i supio: r̄ gau-
sus sum i ptō: q̄ illa regiā dicit q̄ h̄ba sc̄de piugatiōis in deo formant̄ sua
sup̄ia mutādo deo in sum: vt audeo ausum: ardeo arsus: rideo risum: video
visum: Sz iā accipit̄ gaudeo et q̄dā alia vt patet in secunda piugatiōe. in
venit̄ gaudium id est leticia siue exultatio. Differunt tamen: quia gaudis
est mentis: leticia vultus siue faciei. Sed exultatio est h̄bz siue membro
rum. ¶ Fido fisis sum teu. getyven. i. fiducia a d̄hibere siue credē et d̄nt̄
fides nomē et fides vt b̄bū vt s̄. Ibi etiā patet d̄ntia int̄ fides fidei: fides

De verbis de defectiuis.

fidis: et fidis fidis. Cōfiderē. i. sibi vel bñ fidere. Diffidere. i. discredere ten.
 nit getruyve. Itē fido as are. i. mīfūonio copulare. Sed raro vtuntur. vñ.
 Corde cui fido spōsaz fido bñ fido. Itē p3 dñtia if fido as are: fido is ere
 et fido dñi et ablti cas⁹ a fid⁹ a um. i. fidel. Prandeo es ere p3 s. Merco pate
 bit infra. Exulo vapulo ꝛc. Exulo as are. i. exiliū pati teu. vberden in das **Exulo**
 ellend gefant: oder vberdē vñ dē land gebannē. vñ Theo. Exulat eiecūa
 de sede sua ptoplast⁹. Et pponit exulo ab ex et solū qđ est terra: et bñ exulo
 as are qđ extra terrā sue natiōis vñ habitatiōis poni vñ mitti. **Vapulo**
 as are. i. vberoz vñ peucior teu. vberdē geschlagē. vñ i euāglio. Seru⁹ autē
 sciēs volūtate dñi et nō faciēs sū eā plagis vapulabit mults. i. peuciet sine
 pberabit. **Veneo** veniui vñ venij venū. i. vēdi teu. verkaufft vber dē. Et cō-
 in gat veneo is ire: eodē mō sicut eo is ire pter qđ i supio. vñ. **Veneo** dic vt
 eo: s3 venū pone supino. Itē inuenit venū ois gnīs nomē indeclinabile Et
 emplū: vt hec res ē venū. i. venalis. Etiam inuenitur hoc venū ui. i. venale
 vñ pñtio. vñ Ambrosius. Veno et empto venit. Itē aliqđ legūt istū verbum
 sic **Exulo** vapulo veneo nubo q̄ttuor ista: et bñ dicit: qz nubo sciat passiuē:
 vt femina nubit viro. i. ducit siue maritat viro in nuptā. i. in vxorem. vñ.
 Ut spōsaz ducit: s3 spōso femina nubit Itē ducere teu. ley tē ober treyve: vt
 p3 s. S3 antiqđ text⁹ hñt fio et nō nubo: qz nubo olim fuit actiuū qđ. et diceba
 tur nubo actiue et nubo et passiuē. vñ i euāglio bñ. In celo neqz nubēt neqz
 nubent qre de scato hui⁹ verbo nubo s. Item vba neutrapassiuā regunt
 cōiter dñm resolubile in abltm: vt ponit cū abltō mediāte ppositiōe a vel
 ab sicut passiuā vt Qui. naso exulabat cesari. i. a cesare. Soroz mea nupit
 petro. i. a petro. vñ s3 florista. Passiuū regimē neutrapassiuā tenebūt **A** petro
 nubo: petro nubo: tibi test⁹ Itē sub ist⁹ q̄ttuor hōs qđā pphendūt qđaz
 alia vt pcedo es ere teu. vberdē gehāgē vt p3 s. Et liceo es ere teu. vberdē
 geacht ob geert passiuē S3 liceo et teu. achte ob vberdē ere actiē vide s
 Itē inenit aliqñ liceo es ere p licitū eē. vñ aptus ait. Oia m̄h licēt: s3 nō
 oia expedit in licet ipsonalit. i. licitū ē Itē liceo es ere et liceo et hñt etiā
 am opposita ptā sicut hñt opposita scato. vñ. **Dat** liceo: licui. liceo licit⁹
 volo dici. Actiuū liceo passiuū scabit. Passiuū liceo: actiē scabit vt supra
 lat⁹ p3 Itē aliqđ grāmatici supaddūt aliud gen⁹ pboz. i. neutrapassiuū
 Et dicit neutrapassiuā q̄ sub voce passiuā hñt ptm et scatū ac si essent vba
 neutralia vt actiā: vt opioz opui. i. expectat Et sūt tria vba neutrapassiuā
 in cōi vsz s3 opioz mereoz et diuerto: et qđā addūt q̄rtū. s. liceo. vñ. Opioz
 mereoz diuerto cū liceoz: hec et nō pla neutri passiuā vocāt Opui merui
 diuerto dic licuiqz. Opioz in neutrapassiuū h3 opui in ptō et scat expectare **Operio**
 teu. verhartē. Itē opioz inq̄ttū ē hōū neutrapassiuū: et deponētale h3 opt⁹
 suz in ptō p eodē. S3 opioz passiuū ab opio is operui. i. tegi teu. vberdē ge-
 deckt **Operio** is ire. i. tegere. S3 operoz ar⁹ teu. arbeitē. Itē opioz neutri-
 passiuū et deponētale ē pma lōga. S3 opio actiuū et opio et passiuū: et ope-
 roz ar⁹ deponētale sūt pma breues. vñ. Opioz tardos operit me vest⁹ ame-
 na. **Mereoz** et teu. verbeinē. in meritū ti teu. verdenst. Itē mereo es ere
 sine ptō et supio teu. hey melich trurig syn. i. silendo dolere. in mest⁹ a um. i.
 tris Itē dicit qđā mest⁹ sū vel sui in ptō a mereo sū rem scatā: nō tñ sū
 vocē: qz mestus nō ē picipiū. vñ. **Dat** mereoz merui mestus sum mereo hē
Diuerto et. **Diuerto** eris teu. verscheckē ober vñkerē deponētaliter. Et diuerto
 is ere actiue idem est. Liceo patet supra. **Lar** gior: experio et. **Nota**
 verbum cōmune est illud qđ sub voce passiuā in oz habet vtrāqz significa-
 tiōē. s. actiuā et passiuā vt mereoz teu. ich eer obr vber de geert et talia sūt
 nouem. s. lar gior experior veneror moror ofulor hortor criminor amplez-
 tor et interpretatur vt patet in textu. Item plura reperiuntur verba cōia

Glosa notabilis

- Consolor** sed hec nouē sunt magis vsitata dicimus est hospitor te vel hospitor a te cololor te vel consolor a te: desolor te vel desolor a te. ¶ Consolor aris teu trosten oder vwerden getroest. Desolor aris teu. betruiben oder vwerden betruibt. ¶ Zeloz aris teu. hassen oder vwerden gepasset. Etiam zeloz signi ficat lieb haben oder vwerden lieb gehabt. ¶ Denoz teu. messen oder vwer gemessen. ¶ Persequoz vverfolgen oder vwerde verfolgt. ¶ Aduloz te adu lor a te. i. assentiendo blandiri. Et plura possunt adhuc poni qz omnia deponentalia quondā fuerunt cōmunia vt dictum est supra. vñ. Verbus cō mune facit vsus ter triplicare Ars sed q̄ plura tibi dat cōia p̄ba. Item p̄ bū cōmune in q̄tū sciat actie regit actū: vt veneroz te. osculor te. Sed in quantū sciat passiuē regit abltm mediante p̄positione a vl ab: vt veneroz a te: osculor a te. ¶ Item verba cōia habent q̄tuor participia. s. p̄ns p̄nt ofculatur: et hec duo p̄cipia actiua hnt scationē. Et p̄nt in tus: vt largi tus. vl i rus: vt amplex: et hoc p̄cipiū vtrūqz hz scationē. s. actiua et passiuā. Et futurū i dus: vt ofculandū largied: et hoc solū passiuā hz scationē vñ s̄lorista. Verbū cōe q̄uis agat et patiat. Sola p̄ ans ens rus tñ actio scatur. Dus solū patit: p̄ rus vtrūqz notat. Itē est solū vnū verbus cōmune qd facit p̄cipium in rus: vt amplexus ab amplexor. Et nullum facit p̄cipiū i sus nisi mēsus a metoz qd plures ponit deponēt at̄ nec nūera: inter nouē ista repit tñ eē cōe vt dictū ē supra. ¶ Largior iris. i. donare vel donari. Et cōponit vt collargior iris. i. sit largiri. Dilargior. i. diuersis modis largiri. ¶ Elargior. i. extra vel valde largiri. In largus a um. i. libenter dās. ¶ Exproz iris vnderfuchen oder vwerden vnderfucht. ¶ Veneroz orz. i. honorare vt honorari. vñ. Si veites veneroz plurib⁹ veneroz. Et sic p̄ qz veneroz arz et decoro as are idē scāt pur decoro ē alfa breuis. Sz decoro media lōga scāt ornare teu. zierē. vñ. Quē veneroz decoro: quem pulchriū reddo decoro. Item hūc homines decorant: quē vestimenta decorat ¶ Decor aris teu. toeben oder geroebt vwer den. i. expectare vt expectari impedire vt impediti. Itē moroz arz ponit aliqñ deponētali sub neutrali scationē. p̄ habitare: manē vel morā facē. vñ. hic moroz ato bñ: moroz illū vel moroz a te. p̄mū deponit: reliquū cōmune vocat. In morare teu. ein bleybung oder eui wōnūg. ¶ Osculor aris kussen oder vwerde gekust Et veit ab hoc noie osculū li teu. ein kuss. i. suauū vel basū. Dñt tñ qz osculū ē signū pacē et dat religiosū et amicus. Basū ē signū amoris et blādicie et dat piugib⁹. Sz suauū est signū voluptatē et luxurie: et dat lasciuis hōib⁹ puta scortis et amassis. vñ. Basia piugib⁹: hz oscula dank amicus. Suauia lasciuis: miscent grata puellis. ¶ Hortoz aris teu. vermanen oder vwerde vermant. Inde hortatus us u: hortamen et hortatorium teu. eyn vermanung. ¶ Criminoz aris teu. lesteren oder vwerden geleseret. i. diffamare vel diffamari. Itē diffamare. i. infamare. vñ. Criminoz ifamo vel infamoz bñ dico. Et inde venit crimē inis. i. p̄ctū vel cōmūtiū teu. sund oder schand ¶ Amplexor eris teu. mit den armē vngryffen oder vwer den vngryffen. i. aliqñ flexis brachijs circūcingē vt circūcingi. in āplex⁹ us ui. i. taf act⁹ ¶ Interpretor aris teu. v̄legē oder v̄geleget vwerdē. i. exponē vel exponi vñ lingua i alia. vñ. Expono s̄l̄ exponoz it̄rptoz extat in̄ interpret̄ eris. i. sciens exponere vnum idioma in aliud vt ptz s̄. ¶ Bis duo sunt odi et. Itē ista q̄tuor verba defectiua. s. odi noui cepti et memini solum cōiungant in p̄terito et t̄pibus formatio a p̄to: habent tamen sub voce p̄teriti duplex scatū tā p̄sentē q̄ p̄teriti: vt odi. i. odio vt odum Odissim. i. odūē vt odissim Sz alia t̄pā nō hnt. Item que tempora et quot formant a p̄terito p̄fecto patet supra ibi. In vi p̄m et. ¶ Item odi et odio differunt in quantitate

De verbis defectiuis.

et coniugatiōe. Nā (odi) defectiū neutrale ē p̄ma longa ⁊ tertie coniugatiōis
 Sed (odio) actiuū ē p̄ma breuis et q̄rte coniugatiōis. Unde hennicus de
 colonia. Est odio quarte correpta q̄ p̄ma; sed odi Deficiens terne; p̄ma
 nescit breuiare. Item Iuste vir illud odi q̄d ego d̄ns tuus odi. Itē Oderūt
 peccare boni virtutis amore. Oderūt peccare mali formidine pene. Item
 Perfectū sit odi breue; longū deficit odit. Actiuū sit odit neurū; p̄duci tur
 odit. Itē reperit̄ triplex odi. s̄ odi p̄bū defectiū neutrale vt h̄; ⁊ odi impa-
 tiuū mōi ab odio ⁊ odi p̄ edij vel p̄ odim p̄teritū syncopatū ab odio. ¶ No-
 ui defectiū fecit cognosco vt cognoui. vñ. Est defectiū noui signās tibi
 tantū. Quantū sunt bina; nosco noui tibi verba. Itē reperit̄ triplex noui. scz
 noui defectiū vt hic; ⁊ noui a nosco que p̄ducunt hanc syllabam no; ⁊ no-
 ui gti casus nouus a um vel noui p̄tis nūeri que corripunt no. vñ. Sunt
 mea noui verus q̄ talia noui. Item Rudes sunt noui res vidi quas ego
 noui. Itē sunt est tibi futuri t̄pis impari modi a sum. Itē nouus et nouell⁹
 patent in principio hui⁹ libri. ¶ Cepi. i. incipio vel incepti sim presens ⁊ p̄m
 vñ. Incipio simul incepti cepit tibi signat. Itē reperit̄ triplex cepi. f. cepi
 defectiū vt hic et cepi a capio q̄d significat accipere vel apprehendē. vñ.
 Venari cepi; binos lepores ego cepi. Et nā reperit̄ nomē in declinabile neu-
 tri generi et est idem q̄d sepū teu. vñ. let inde cepeus a um. i. de cepe factū
 vt candela sepea. ¶ Memini. i. recordor vel recordat⁹ sum. vñ. Dulcia nō
 meminit qui nō gustant amara. Item femina nō meminit post partū quē
 bene sensit Et h̄z mentū in supino. Inde mentio onis teu. et n̄ gedechinis
 Itē mentū ti teu. eyn Rynne qz meminens mouet mentū. Item participia
 horū q̄ttu or̄ h̄boz h̄nt fecatū p̄nt̄ ⁊ p̄ti: vt ab odio ofus; vt iohānes ē oit us
 ofus. i. habet ab oib⁹ odio Et sit̄ d̄i cept⁹ a cepi; ⁊ meminis a memini. vñ
 A cepi cept⁹; ⁊ ab odi p̄uenit ofus A memini meminis; gemiat q̄q̄ fecat a
 et hoc verbo

¶ Noui.

¶ Cepi

¶ Memini.

Ex do passiuā nisi dor solum lego dicta

omnia ista verba.

Nio siso fero tollo ferio furo cerno

sup. verbis   sup. perfecta   sup. grāmaticorū

Ex his preterita negat vsus habere creata

accipiunt   suscipiunt. i. ab alio verbo

Sumunt preterita sumunt aliunde supina

sup. verbis hoc h̄bū   fctiare

Et cum predictis sum potes addere si vis

¶ Dicit q̄ hoc verbū (do) coniugat̄ in passiuo p̄ oēs p̄sonas et t̄pa p̄terit̄ in
 p̄ma p̄sona indicatiu: qz nō d̄i dor; s̄z d̄aris vel dare d̄at; ⁊ vbi ē monasyl-
 lā b̄ū ab nō coniugat̄; qz nō d̄i der in futuro opratiuū ⁊ in p̄nti p̄iunctiuū. S̄z b̄i
 d̄i der; del Itē cōposita a dor nō deficiunt i t̄pib⁹ sicut dor; qz b̄i d̄i addor
 reddor; circūdor. ¶ Quare do nō h̄z dor. Dōm q̄ ad d̄ntiā huius nois
 dor; aris q̄d fecat villā vel gentē illius ville. vñ. Non declinatur dor; gens
 facit q̄q̄ villa. S̄z alia ratio maior est vsus et voluntas grāmaticorū. vñ.
 Sic volo sic iubeo sit p̄ ratione voluntas. Inuenit̄ etiā domus ri. i. stultus
 ¶ Arguit. Et nā nō d̄i for et fctior in passiuo; q̄ auctor est dimittit. Dōm q̄
 p̄prehēdunt sub dor. vñ. Dor for siue fctior p̄ns nō cōtinet vsus ¶ Aio siso.
 Dicit q̄ hec verba i textu posita nō h̄nt vsualit̄; p̄p̄a p̄terita; s̄z accommodāt.
 sibi p̄tā a h̄b̄; cū q̄d p̄ueniūt in fecatiōe; vt aio h̄z d̄iri i p̄tō; siso habet s̄a

¶ Querit

¶ Arguit

¶ Aio

Glosa notabilis

Aio

**Sisto
Fero
Ferio**

**Tollo
Furo.**

Cerno

tui vel steti: tollo sustuli: fero tuli: ferio pelli: furio insaniam: cerno vidi.
 (Sumat p̄a) Dicit q̄ h̄ba nō solū h̄nt p̄a accōmodatā s̄ etiā sup̄ia: ⁊ hoc
 h̄bū suz p̄t etiā addi cū istis: q̄ etiā h̄z p̄m̄ accōmodatū. f. sui. ¶ Aio .i. d̄
 co: p̄ducit p̄m̄ā sillabā q̄n p̄ i sequit̄ vocal: vt aio aut̄ rōne possessiōis. q̄a
 i h̄z vim duplic̄ p̄sonāis: s̄ q̄n sequit̄ p̄sonās post i: tūc corripit p̄m̄ā sillabā
 t̄ ais aut̄ aum̄: ē quarte p̄iuga. ⁊ defectiū: vt patebit. S. ito h̄z duo sca
 ta s̄m q̄ capis trāsinne seu neutraliter: ⁊ s̄m hoc accōmodat sibi aliud et
 aliud p̄m̄: vt p̄z s̄. ¶ Fero h̄z multa scata. vñ. fert parit̄ dicit. fert cupit
 atqz gerit. It̄ fero ⁊ oia ei⁹ p̄posita faciūt p̄m̄ in tuli. ¶ Ferio is ire. i. p̄
 cutere. ⁊ d̄nt ferimus media breuis a fero: ⁊ ferim⁹ media longa a ferio. ⁊
 Ensem si ferimus nō quēlibet ense ferimus. Sic s̄itr i passiuo d̄nt ferimur
 a feror: ⁊ ferimur a feror. vñ. portari ferimur p̄culli iure ferimur. ¶ Tollo
 is ere h̄z quinqz scata. vñ. Tollit alit̄ remouet gerit egerit accipit aufert.
 ¶ Furo is ere. i. insanire. It̄ furo is ere ⁊ furio is ire idē scāt. S̄z nō sunt
 multū in vsu. ⁊ d̄nt furis nomē a fur: ⁊ furis h̄bum. vñ. Cur insane furis
 nō ledo: crime furis. It̄ religiose furis si vis p̄ortia furis. ¶ Cerno is ere
 .i. videre: ⁊ solet h̄fe creui in p̄tō: sicut adhuc tenet in oibus suis cōpositis:
 vt decerno decretū decretū: p̄creui p̄cretū. Sed q̄ cresco h̄z creui:
 ergo cerno dimittit creui ⁊ n̄t̄uat sibi vidi. vñ. Cerno solet facē creui. cre
 tūqz sup̄ino. Sic creui cretū vult sibi cresco dari. It̄ differunt carneret
 considerare. vñ. Corporeis oculis cerno considero mente.
 sup. verba sup. p̄sonis sup. h̄bum coniugabis

Passiuū ternis impersonale locabis

sup. p̄tis numeri .i. impatiūns tā i p̄nti q̄ in futuro

Personas dabit imperium primas in vtroqz

sup. iperatiui sup. p̄sonas opratiūns modus

Typ̄e p̄senti ternas: quas dat modus optans

in futuro sup. p̄sonis alia formatio sup. iperati modi

Extremo ternis est altera forma futuri

indicatiui modi

sup. personas sup. i futuro

Quas dedit inditij sibi p̄sens: has damnis illi

addas hoc h̄bū cum suis cōpositis

¶ Vel or adiſtias: volo compositiuaqz demas

in actiuo i passiuo sup. lōgā .f. p̄iugatō sc̄ba p̄iugatio

Ante te tote mini minor a dat prima sequensqz

.f. s̄i tore .f. p̄iugatio. f. p̄iugatio sup. i

¶ Longam. breuē dat tertia: quartaqz longam

.i. iperatiui

¶ P̄sentis nota sic fit persona secunda

p̄ma p̄iugatio sc̄ba p̄iugatio curtā. f. p̄iugatio lōgā cōiugationi

¶ A prior eqz sequēs. dat e tetria. s̄z i dabo quarte.

sup. verba .i. infinitiūns sc̄be persone iperati h̄bi passiuū

¶ Addere passiuo. modus vltimus huic sotiat̄ur

De quattuor formis verborum

quingentes in infinitiuis passiuu .i. tertia coniugatio ^{in p. i. infinitiuis}

Tres ri pro re dabunt te lego tacet: i qz dat ex e

rbis prime coniugationis .i. alijs tribus coniugationibus. s. imperatiui

Prouideas primis e vel a ternisqz futuri

Passiuus ternus Dicit qz verba impersonalia soluz coniugant in tertijs psonis verbi passiuu singulari nūeri et deficiūt in alijs psonis Itē qd sit psonale vel impersonale et quāplex sit dicit i. scda pte huius libri. ¶ Arguit. ¶ Ter

bū psonale nō debz coniugari in tertijs psonis: q̄ male dicit qz locat i tertijs psonis. Hīs pbat: qz hōū impersonale sūm rōnē nois dī q̄si sine psona. Dēz qz hoc ē id: qz nō ē alicuius determinate psonē. ¶ Cōtra: ē simplr nulli pso ne: qz hōū trahit iusū psonalitatē a supposito. S3 hōū impersonale nullū pēnit h3 suppositū: q̄. Minor pty: qz p hoc differt a hōo psonali. Dōm qz tertia psona ē magis indeterminata: et sic quāuis nō habeat illā psonā: tñ i nfo mō loq̄ndi expm̄t p illā q̄b nō pōt fieri in hōis pme vī scda psonē: in q̄bus certus intelligit nūis (personas dabit) Itē ter. i se ē obscur' eo qz duplex ē ei' sūia et in pmo sensu dnt taceri hē due scz (pmas in vtroqz) Dicit q̄ pmo imperium .i. impatiuus modus dabit illas pmas psonas in vtroqz tpe. s. tam in pnti q̄ in futuro (quas dat modus optans) .i. optatiuus (extremo) .i. in futuro In scdo hō sensu dicit qz iperū dabit illas tertias psonas i pnti tpe quas dat mod' optatiuus in futuro. Exēpla patēt in Donato (Ternis est altera) Dicit qz ē alia forma tertijs psonis futuri impatiui modi qz ille formā tur a tertijs psonis p̄sentis indicatiui: addēdo ō in hōo actiuo: et or i hōo passiuo. Exēplū pmi: vt ab amat et amāt: addēdo o sit amato et amāto. Exēmplū scdi: vt ab amat amāt: addēdo oi sit amāto: et amāto: vt p3 in Donato. In excipit hoc hōū volo cū suis ppositis q̄ carēt futuro impatiui: vt malo. Et licet nolo habeat ipatiui: hoc tñ ē irregulariter (An te tote) Dicit qz hōa pme coniugationis hnt a longā aū te in scda psona pnti: tps impatiui plurali nūeri vt amate: et ante tote in scda psona futuri tps ipatiui plurali nūeri: vt amatote et hoc i voce actiua. In passiuo vero habent a longā ante mini et minor: vt amamini amanunor. Sed verba scda coniugationis hnt a longā: vt docete et Et verba tertie coniugationis hnt i breuē: vt legite legitote: legimini legimunor. Et hōa q̄rte coniugationis hnt i longā vt audite laudate audimini audimunor (p̄sent' nota) Dicit qz scda psona pnti impatiui sit sic nota: qz pma coniugatio h3 a longā vt ama. Scda e longā vt doce. Tertia e breuē vt lege. Et q̄rta h3 i longā vt audi (Addere passiuo) Dicit qz ad p̄dictā vocalē debem' addere re in passiuo voce in scda psona pnti iperatiui. Et dicit vlti' qz modus vltim' .i. infinitiui ē huius sūm' et hoc in actiue voce: qz etiā dicim' amare docē legere audire (Tres ri p re) Dicit qz tres coniugationes. s. pma scda et q̄rta faciūt de infinitiuis actiue vocis infinitiuis passiuue vocis mutādo re in ri: vt ab amare amari: a docere doceri. ab audire audiri S3 tertia coniugatio nō mutat re in ri: s3 abicit re et mutat e in i: vt legere: deponere et muta e in i sit legi (Prouideas primis) Dicit qz omne futurū optatiui h3 e vel a in vltima seu penultima syllaba (e in primis) .i. in verbis prime coniugationis vt amet amēt in vltima syllaba vt amemus ametis ament: in penultima syllaba (a ternis) .i. in hōis secundē tertie quartē coniugationis: vt patet in Donato.

S hoc hōū. s. verba connotāt imperatiui modus
Om passiuo notant: abest mod' impatiui

Arguit:

Replia

Glosa notabilis.

sup. in impatio i dicatiuo ex illo verbo in impatio
Sis dabis huic: s; addes ex a suz sume vl' assis.
 in plurali numero coningabis sup. tpa. i. regulariter
Sitis vel esse vide formabis cetera recte

Arguit

Nota.

¶ Dicit q' sba passiva notū faciūt hoc sbbū suz. s. q'lib' debeat coniugari: qz in
 illis repit hoc sbbū suz coniugatiū r variatū i oib' suis tēporib' r modis pter q's
 i impatio vt dicit tex. Et dicit q' suz hz irregulariter sis in scda psona imp
 atiuū singlaris nūeri r sit' vt esse i scda psona plis nūeri. ¶ Arguit Verba
 passiva nō pnt notificare illd sbbū suz. s. male dicit (Suz passiva notat) qz
 posteri' nō notificat pns s; act' sbbi sbbstātiuū suz ē por: qz ē gñalis r specifi
 cabilis p qd'cūq' ens. r alioz sbboz act' ē specialis r posterior: s; rē. Ddm
 q' licet nō notificāt a pou r fm ordinē nature: tñ bñ a posteriori. s. a pposi
 tiouib' ad min' pposita pcedēdo: q' ordine act' special' ē pus nob not' Itē
 pns tex. pōt alit' legi. s. q' sit h' vna figura q' d'z by pallage q' hz fieri qñ agēs
 ponit p paciēte r ecōtra r snia a p'uario sensu ē intelligēda. Et dicit q' s
 ba passiva docēt coniugare hoc sbbū sbbstātiuū sū in pto r sūtr oia sba in or: de
 finētia: qz sū sbbst'at verb' passiuū cōib' r deponētib' i declinādo. id' exci
 pit qdā tpa i impatio q' irregularit' formāt vt patuit. Itē pposita a suz de
 clinant' sicut suū simplex: pter hoc q' deficiūt in gerūdijs: r oia carēt pnci
 pio: pter tria. s. p'uz possuz r absuz. vñ. A suz cōposita pter tria nō retinēt
 eas. Dic absens plens dic potuisse potēs. Itē dñt sit' nomē r sit' verbum
 vñ. Siccāt libra sitis: vos ora q' horrida sitis. Item differunt es a sum r
 es ab edo r es eris nomē. vñ. Si tibi deficit es: miser es: r pinguis nō es.
 tria tēpora hoc verbū in infinitiua sup. tēpora remoue

Tēpora terne forem: dabit et fore: cetera sperne.

forem fores foret forent foremus. i. nō habet.

Rem dat res ret rent: remus caret atq; foretis

Arguit

Fore

¶ Dicit q' hoc sbbū defectū fore hz solū tria tpa. s. pns p'nt' imp'ctm optati
 ui r p'nt' imp'ctm p'uctiuū mōi r in ist' tpb' hz fore fores foret. Et plr foret
 et nō dicit forem' neq; foret'. In infinitiua hz fore. ¶ Arguit. foro per foro
 coniugat' poia tpa: vt foro as are am atū: s; rē. Ddm q' autor loq' hic de illo
 sbbō irregulari fore qd' fcat esse: r non de hoc sbbō foro pme coniugatiōis qd'
 fcat fodere qz illud ē regulare. ¶ Fore. i. esse dñt tñ: qz fore fcat esse cum
 nota futuritiōis. S; esse fcat p'sentialit'. Itē dñt foro ablt' casus a fouz
 ri teu. ein marckt et foro as are. i. pforo r fores fouū plis nūeri. i. ianua et
 foris r foras aduerbiū: fore verbū defectiuū et forus ri. i. nauis. vñ. O'stia
 dico foris: foro pforo: vendo foro res. Sūt foris atq; foras aduerbia: s; for
 re verbū. Defectū patiens: s; forus sit tibi puppis. Itē oib' corripit hec syl
 laba fo: pter q's in forus. vñ. Lanā vēto foro: quā duco in p mare foro Itē
 foris r foras sunt aduerbia localia. Tñ dñt: qz foras fcat motū ad locū
 exteriorē. S; foris fcat detē i loco exteriori: vt motū d' loco exteriori. De p
 mo: vt lazare veni foras. De scdo vt sū foris seu veio foris. Et p'oppositū
 d'z d' tiro qd' fcat motū ad locū interiorē r int' qd' fcat detē i loco interiori vt
 motum de loco interiori. vñ. Intro foras ad significant' intus foris inde.
 .i. regularitatē .s. perfecta tenent .i. per oia verba anomala.

Normam preterita seruant p anomala cuncta.

¶ Dicit q' p'tā p'fecta fuāt noimā. i. reglarē coniugatiōnē p cūcta sba anos

De verbis defectiuis

mala: et etiam omnia tempora formata p^o. Que et quod tempora forma-
tur a p^o dictum est supra ibi. (In vi preteritum).

Dat presens primi, fers fert fertisq; secundi,
indicatum imperatini

Presens fer ferte, ferto fertote futurum
sup. optatui .i. p^om cōiunctiui.

Dat terni presens, ferrem sotium sibi iunge
sup. infinitiui sup. tempus

Dat quinti ferre, presens eadem notate
sup. irregularia considerentur

Tempora passiuo ferris ferturq; notentur
in impatiuo in futuro in optatiuo i infinitiui

Ferre de hinc fertur ferrer ferriq; sequuntur
sup. cōiugatōis sup. tpa

Ad mozem terne fero cetera debet habere

Hic autor ponit irregularitatē h^o fbi fero: et inia text^o p se pz. Argui Arguit
tur fm Aresto. qd̄ semel est dictū amplius resumi nō pōt. Sed in donato
suffitienter dictū est de hoc verbo fero: silt^r de volo: q̄ male hic repetit illo
rū cōiugatōne. Solutio lz̄ Donatus satis loquit^r de cōiugatōne eoz: tam̄
auctor loquit^r fm aliā rōnē: qz̄ notat ista tpa que sunt irregularia.
hoc verbū sup. irregulariter regulariter

Dat volo vis vult volum⁹ vultis quoq; volūt
impatiuus sumit optatui futurum

Iussio defitiens capit ex optaute supremum
in p̄senti in futuro optatiuus

Dat primo vellē, dat sine velim modus optans
sup. vellem et velim infinitiui

Hec sotius repete, supremus dat tibi velle
sup. in infinitiui futuz p̄ tertiā cōiugatōne

Hinc finem demas, per ternā cetera formes

Dicit qd̄ hoc f̄bū defectm̄ et irregulare (volo) hz̄ irregularitē vis vult vo
lum⁹ et vultis, et ponit ibi volūt ad p̄l̄dū metrū: qz̄ ē regulare. Iussio. i. im
peratiu⁹ mod⁹ defitiēs capit futuz ex optatiuo loco ipatiui. s. velis velit.
Et p̄lr̄ velim⁹ velit⁹ velint. Arguit. Uolo pōt h̄re ipatiuū modū: q̄ male Arguit
bz̄. (Iussio defitiēs) qz̄ volo ē act⁹ volūtāt⁹ cur⁹ ē iperare: qz̄ ē p̄m̄s motor
oim̄ finū aie rōnalis. Solo. Volūtās ē iperare actiue: nullo mō tñ passiue
qz̄ ē maxime liberalit⁹: iō cogē et imperare null⁹ pōt: qz̄ iperū ē ad alterz̄
nō ad seipm̄ cui⁹ volūtās ē in cogibilis. Optatiuus modus in p̄nti et i p̄o im
perfecto hz̄ vellē velles vellet et. et i futuro hz̄ velim et. Et hec tēpora de
benis repetere in sotijs. i. temporibus silibus cum p̄dictis in terminatio
ne. Supremus et vltimus modus: id est infinitiuius habet velle. Et hinc des
t ij

Glosa notabilis

ben⁹ auferre sine id est futurū. Cetera autē tēpora cōiungant sūm tertiā p̄i-
gationē. Uolo 2 nolo patēt in tertiā p̄iugationē. Nota s̄m̄z differentiale in
ter volo vis 2 volo as. vñ Est defectū volo vis volo as q̄z neutrū Jtē disse-
rūt vel nōis a velū 2 vel verbū. vñ. Si trāsire vel mar̄ vndas viere vel.
hoc verbū sup. indicatiui

Dic malo primum raro formare futurum

regulam p̄mitiui omnia alia tempora

Jura tenere patris per tempora cetera dicis

Malo

¶ Dicit q̄ malo raro habet p̄m̄ futurū indicatiui modi. S̄z in alijs t̄p̄ib⁹
a modis tenet iura p̄ris. i. cōiugat sicut volo: qz volo ē eius p̄mitiui ¶ Ma-
lo est d̄: p̄ oppositionē q̄si magis volo In q̄busdā temporib⁹ h̄z duplex ill sc̄z
malle malle sicut vellē vellē. Jtē d̄iūcia ē inter malo s̄bū 2 malo abli ca-
sus a malū: qz malū d̄: p̄m̄ alicui⁹ arboris q̄ d̄: mal⁹. Mal⁹ etiā d̄: arbor
namis teu. cyn mast. Jtē malus a um. i. vitiosus. Jtē mala male ē ma p̄illa
superior. vñ. Faur est mala malū vitū q̄z p̄m̄ Ad haues spectat ma-
lus: malus vitiosus. Jtē Ois origo mali p̄cessit ab arbori mali. Mala ma-
li: malo: mala cōtulit oia mādō. Malo carere mal⁹ s̄z malū mādere malis.
hoc verbū imitatur imperatiuus modus

Nolo patrē sequitur tamen imperialis habetur

in p̄nti impatiui in futuro imperatiui

Noli nolite nolito toteqz lunto

¶ Dicit q̄ nolo seq̄ patrē. i. p̄mitiui. s. volo tñ i nolo reḡl̄ iperatiui⁹ mod⁹
qz dicim⁹ i p̄nti iperatiui noli 2 te et i futuro nolito Et p̄r nolito te vñ lito
S̄z qz noluit 2 im⁹ h̄nt etiā i futuro optatiui 2 i p̄nti p̄iūctiui: iō autor nō
exp̄ssit hoc i textu ¶ Nolis s̄bū a nolo 2 nol a nola le d̄nt. vñ. Cur colla
nok. resonāt h̄ic tangere nolis ¶ Arguit. Nolo 2 malo nō h̄nt patrē: s̄z 2.
qz paternitas est in rebus vniūtib⁹. Solutio. Similitudinarie hoc dictū ē.
in indicatiuo mō in infinitiuo hoc s̄bū sup. p̄iugandi

**Nolo.
Arguit**

Edo

Es est ac esse dat edo: dat cetera terne

in plurali. s. regularit̄ sup. grāmatici irregularit̄

Ac plures edite dicunt: plures tamen esse.

irregulariter regulariter

Ac estur format passiuo sic editur dat

¶ Dicit q̄ edo verbum anomalum habet in presenti indicatiui irregula-
riter es est: in infinitiuo habet esse et in imperatiuo habet esse vel regulari-
riter edite. In passiuo et in impersonali habet estur irregulariter vel edis
tur regularit̄ In ceteris tēp̄oub⁹ cōiugat sūm tertiā cōiugationē. ¶ Af-
forme rerū distinguūt abinūcē earū materias et actus. Sed hoc verbūz
substantiū esse h̄z sc̄ationē distinctā a sc̄ationē h̄z s̄bi edo: s̄ illud nō debēt
habere esse sicut sum habet esse in infinitiuo Solutio hoc est equiuocē sūm
aliā rationē. Item d̄nt edo: is ere verbū regulare cōpositū ab e 2 do 2 edo
es esse verbum irregulare et anomalū simplicis figure: vt dictū est in ter-
tia cōiugatione de verbis in io. Item istud verbū anomalū edo es est:
q̄ndaz sūm antiquos cōiugabatur regulariter. s. edo edis edit in infinitiuo
edē. Et cōposita ei⁹ adhuc tenēt illā p̄iugationē vt comedo is ere. Reperit̄
tñ aliqui ab edo es est 2ē. Jtē edes edis venē se. s. est domus d̄iūris p̄mo

Arguit

De verbis defectiuus

ad eddū scđ & differt ab edes hōū. vñ Sepe bibes & edes si dapsillū cōt
in optatiuo in infinitiuo ad modū tercie coniugatiōis (edes.

Dat fio fierem fieri: dat cetera terne

futurum optatiui imperatiui

Extremū terni presens dabit imperialis

Dicit qd fio hz irregulariter fierē in optatiuo: & i ptō ipsecto p̄fectiui et fieri in infinitiuo. In infinitiuo capit extremū terni i loco p̄ntis impatiui: hz psonas futuri t̄pis optatiui. s. fias fiam? fiasis fiat. Et in alijs modis & t̄pibus cōiugat ad modū hōoz tercie cōiugatiōis. **A**rguit. Fio nō pōt cē futuri t̄pis qz qd nō ē nllī uenit hz futurū t̄pis nō ē hz expectaf. h̄ zc. Dēm h̄uis nō ē actu t̄n ē in potētia. **C** Fio hōū anomalū seu irregularē d̄r neu tropassiuiū q̄ntū ad vocē: qz sub voce neutrali hz fcatū h̄bi passiuū. Fio d̄r neutrū h̄tū ad fcatōnē: qz sub voce neutrali hz fcatū uerbi passiuū: qz d̄r passiuū hui? h̄bi facio. Fio pponit cū oib? eisdē dictiōib? cū qb? pponit facio: qz sicut d̄r h̄nfacio malefacio tepefacio sic etiā d̄r h̄nfacio maleficio tepefio: & oīa retinēt l̄faturā sui simplicis qz d̄r passiuā ad f̄dicta & faciūt p̄m & supinū sicut fio. Repiūt etiā aliq? pposita a fio q̄ mutat l̄faturā sui simpli c? qz fcat actiē qz h̄nt ut i ptō & itū i supio vt fio defio et suffio q̄ patēt s. de p̄ma p̄sona in p̄ti ab illo h̄bo nō p̄t̄ t̄pa (h̄b neutropaf.

Arguit

Fio

Quesum? ex queso retinens nil plus dare q̄r o

Dicit qd hoc h̄bū q̄so hz regularit̄ q̄sum? i p̄ma p̄sona plis nūeri idicatiui mōi & deficit i oib? alijs t̄pib? & modis. **A**r q̄so cōiugat p̄ oēs psonas in ptō: q̄ antoz ē falsus qz p̄grue d̄r q̄sum q̄sum? q̄sum? zc. Solo hoc ē p̄ m̄ ab illo h̄bo q̄ro & nō a q̄so. **Q**uero. i. rogo q̄sum?. i. rogam?. **Q**ueso. i. cū desiderio q̄ro vt rogo. Et q̄ndā declinabat reglarit̄ & sine defecto & habuit i ptō q̄si vt q̄sum? & in supio q̄sitū penultia p̄ducta & ad hoc retinuit? adhuc hoc h̄bū frequētatiuū quesito as are. i. frequēter rogare & est uerbum regulare hoc uerbum in ptō in ptō hoc uerbū

Arguit

Queso.

Dat mereoz merui mestus sum mereo flenti

Dicit qd hoc uerbum mereoz eris deponētale hz irregulariter merui in ptō hz mereo caret ptō. Quidā t̄n dicit mest? suz in ptō: vt ptz in tex. s. valde iprope qz mestus a um nō ē p̄cipiū s̄z nomē. Et d̄r mest? ior t̄llim? zc. In mesticia. i. tristicia. **M**ereoz teu. uerbynē & ē p̄ma bicuius: s̄z mereo ē p̄ma longa. vñ? Nā ē era merēs meretrix p̄ crimine merēs. **M**e mea merentē faciūt mala plura merentē. **N**oli merere celestia qm̄ merere. **M**ere d̄r es ere est cū silentio dolere. **D**icit t̄n q̄dā qd merere ē intrinsece cū magnis uocibus lugere. vñ? **V**oces ac merens recitat quasi mente careret. nō plus habet hec uerba defectiua

Explicit expliciunt: dic infit inquit et inqaz

solum sup. indicatiui modi illa uerbo defectiua

Tantū presentis sunt temporis infit et inquit

nō plura t̄pa ab illo uerbo

Nil plus inueni: nec ab inquit dicitur inquit

sup. inquit

.i. per se

Hoc defectiuum uerbum sed dicitō solum

De verbis defectiuis

Dicit q hoc vbi vale pingat sic i impatiuo. f. vale valet: et in futuro et
valero et valetote i infinitiua valere. Et sicut pingant salue et aue. Itē hec **Nota.**
tria vba defectiua. f. vale salue et aue scāt actū salutādi sub tali tñ dñia qz
aue saluat i aduētū. vale in recessu et salue i vt roqz mō. vñ Sicut. Dic aue
venies d iure valeqz recedēs. hoc vbi salue pphendit aueqz valeqz. Itē p
dicta snia habet i his vbi. Dico valeqz valetote valetote dicit valetote. Salue
tūgis aue. nil pl⁹ poter; respire. Itē ho. Urb amatozē fulcū saluere iubem⁹
Itē nota dñtia inf aue vbi defectū et aue ipatiui mōi ab aueo es ere. i. cu
pe: et aue vñ casus ab an⁹ et aue abiti casus ab ams et a ve due dictiones. i.
line ve. vñ. hac aue vñis aue: sed nec aue fugio a ve. Itē repitur duplex
vale. f. impatiuus a valeo et vale verbū defectiui. **Valeo** es ere ten. ge. **Valeo**
fundt s; n oder mogen. i. posse vel san⁹ esse. Et nā est pite vel infirmari. Sz
vale defectiui dicit salutationē. vñ Sicut. Qui valet pot: defectiuiqz
salutat. Accipitur valet p queat et pereat Item Qui valet hic mouitur
et qui valet hic validus sit. Item: validus a um. i. potens vel sanus
hoc verbū ais ait aunt sup. nūero adiunges.

Aio dic is it;unt plurali sotia bis

fili mō o clerice sup. in pingādo. i. per pñm ipsectū

Sic per preteritum lector discurre secundum

.i. reperitur sup. tēporis modi

Inuenitur ai presentis imperatiu

Dicit q hoc vbi defectū aio solum hz in pñti indicatiui aio ais ait. Et
plr aiūt pñti imperfecto aiebā aiebas aiebat Et plr aiebāt In impatiuo aio
Itē aio. i. dico. ai. i. dic. Et nā repitur ay interiectio pma pducta. vñ. Uer
bū serf ai vor interiecta sit ay. Itē ai verbū ē pma breuis: tñ aio ē pma lō
ga vocalis inter duas vocales posita qñ syllabicat cū sequēte pductū vo
calē pcedentē rōne positionis quia talis vocalis valet duas consonantes.
hoc verbū hoc verbum.

Et faxo faxis faxit: dic et cedo pro dic

Dicit q hoc verbū defectū faxo solū pingat faxo faxis faxit in pñti indi
catiui. i. facio. Itē repit extra tertū faxint in tertia pñna plis nūeri. Itēz
faxo ponit qñqz locū futuri optatiui et pñti pñctiui p faciā. Et repit faxim
grēcū synonymū cū faxo. vñ. Qd faciā signat faxo pingit et optat. Et fax
im grēcū faciā faxo pbat idē Itē Ala Dū curuare potes et curuā reddere
virgā Faxis vt ad libitū fiet tua plāta tui (Dic et cedo p dic) Dicit q hoc
vbi defectū cedo ponit solū in impatiuo p dic et nil pl⁹ repit d eo fm hunc
tertū. Itē qñqz dixerit qz cedo dz pingari sicut faxo. Et dñt cedis de fecim
et cedis nō defectū. vñ. Dū mala vba cedis animā ppā nece cedis. Item
not a dñtia inf cedo defectiui et cedo cessi teu. vvy chen: et cedo cecidi tem.
schlaen oder schnydē. i. percutere vel scindere. vñ. Pro dic pone cedo: bñ
dono locum tibi cedo. Percutio cedo: tria sunt qz pro tribus cedo. Itē dicit
minus cōmunitur in imperatiuo cede et cedit tamē inuenimus in impatiuo
cede pro dic. vñ. Tu bona verba cede mihi doctor cum tibi cedo. **Nota.**
Meio is cre id est mingere. Et caret pñti perfecto cuz omnib⁹ temporib⁹
formatis ab eo. Et est meio dissyllabū et meire trissyllabuz qz illa lfa i est
ibi duplex cōsonans inter duas vocales posita. Et nota q licet plura repe
riantur verba defectiua qz alexander posuit tamen qz illa vel sunt greca
vel in cōmuni vsu nō seruantur ergo de eis non facit mentionem.